

Wijzigingen in Algemene wet bestuursrecht

Particulieren, ondernemers en overheden hebben in het bestuursrecht te maken met de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Deze wet bevat –zoals de naam al doet vermoeden - algemene regels voor het bestuursrecht, bijvoorbeeld over aanvragen, handhaving en bezwaar- of beroepsprocedures.

Op 1 januari 2013 is de Algemene wet bestuursrecht gewijzigd. Opvallende wijzigingen zijn de invoering van het relativiteitsvereiste en de versoepelde mogelijkheden voor overheden en rechters om gebreken in de besluitvorming te passeren.

Relativiteitsvereiste

Een belanghebbende kan beroep instellen bij de rechtbank.

Als voorbeeld neem ik een vergunning die een gemeente heeft verleend aan een projectontwikkelaar voor het bouwen van een huis. De buurman is belanghebbende bij dit besluit en heeft bezwaar gemaakt tegen de verlening van de vergunning.

Eenmaal in een beroepsprocedure kon de belanghebbende een beroep doen op alle rechtsregels die op het besluit van toepassing zijn. Indien aan één van deze regels niet was voldaan vernietigde de rechtbank (een deel van) het besluit.

De buurman kon naast eigen belangen (zoals zichtverlies) ook andere belangen behartigen in zijn beroepsgronden. Denk bijvoorbeeld aan het belang van de toekomstige bewoner van het huis. De buurman kan bijvoorbeeld aanvoeren dat het huis te dicht op een spoorlijn gebouwd wordt of dat in de woning geluidhinder zal gaan optreden door het nabij gelegen industrieterrein.

Sinds 1 januari 2013 kan de belanghebbende slechts een beroep doen op normen die strekken ter bescherming van de belanghebbende zelf. Een beroep op een norm die niet strekt ter bescherming van een belang van de belanghebbende leidt niet langer tot een vernietiging.

Het beroep van de buurman op de geluidhindernorm die overschreden zal worden in de te bouwen woning zal niet meer tot vernietiging leiden. De buurman ondervindt zelf geen nadeel door de overschrijding van de norm. Dit nadeel wordt geleden door de toekomstige bewoner.

Het is in bestuursrechtelijke procedures nu dus van belang om na te gaan welke norm ten behoeve welke persoon is opgesteld. Pas dan kan worden beoordeeld welke beroepsgronden kans van slagen hebben.

Passeren van gebreken

Een andere wijziging is dat de rechter meer gebreken mag passeren. Als een rechter een gebrek passeert dan constateert hij/zij wel dat sprake is van een gebrek maar hij/zij verbindt hieraan geen gevolgen. De rechter zal het besluit niet vanwege dat gebrek vernietigen.

Voorheen konden alleen schending van vormvoorschriften worden gepasseerd. Een vormvoorschrift ziet enkel op de procedure van totstandkoming van het besluit (bijvoorbeeld regels met betrekking tot het horen). Vormvoorschriften zien in ieder geval niet op de inhoud van het besluit (bijvoorbeeld de motivering).

Sinds 1 januari 2013 kunnen echter ook schendingen van algemene rechtsbeginselen, geschreven rechtsregels en ongeschreven rechtsregels gepasseerd worden. Dit betekent dat ook besluiten die een inhoudelijk gebrek bevatten overeind kunnen blijven. Ondanks een gebrek - of het nu gaat om de vorm of om de inhoud van het besluit - kan de rechter er voor kiezen dat besluit in stand te laten. Ter geruststelling; het passeren van gebreken is enkel mogelijk als aannemelijk is dat de belanghebbende daardoor niet wordt benadeeld.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met [mr. Elzelou Grit](#).

Publicatiedatum: 16/04/2013